

9 statečných: Filip Gerla, zdravotnický záchranář

20.07.2023

Dalším z oceněných v 9 statečných starostou Prahy 3 Michalem Vronským je Filip Gerla, zdravotnický záchranář působící v městské části Praha 3.

Pro Zdravotnickou záchranou službu hl. m. Prahy pracuji 15 let. Praha disponuje více jak 20 výjezdovými základnami po celém území metropole. Na výjezdové základně Žižkov pracuji 10 let a nyní jsem již čtvrtým rokem vedoucím základny. Stanoviště mají různý počet posádek, na Žižkově slouží v denní i noční směně jedna posádka a co do počtu výjezdů je to velmi vytížená základna. Odmala jsem tíhnul k jednotkám IZS, ale sanitky a vše kolem nich se mi líbilo nejvíce. V 18 letech jsem prošel výcvikem „plavčík záchranář“, rok jsem sloužil na vodních plochách v ČR a poté 5 letních sezón v Itálii u moře jako plavčík. Ve 20 jsem prošel výcvikem pro řidiče převozové sanitky a po dvou letech se stal řidičem rychlé zdravotnické pomoci. Práce mě natolik oslovila, že jsem za podpory lidí kolem mě a mé rodiny, ve 25 letech nastoupil na střední zdravotnickou školu. Zde jsem pět let studoval obor všeobecná sestra a poté tři roky obor zdravotnický záchranář. Nedílnou součástí této profese je celoživotní vzdělávání – stále je co se učit. Zprvu jsem měl tuto profesi jako koníček, ale postupem času se stala mou součástí, v podstatě mým druhým domovem.

Žádná směna u záchranné služby není stejná. Liší se tak, jak se různí lidské osudy, jejichž součástí se záchranáři na několik okamžiků stávají. Rozhodně to není akční film. I když trocha toho adrenalinu občas taky je. Ze své zkušenosti vím, že každá základna má svá specifika a převažující zásahy. Základna na periferii města má trochu jiné zásahy než ta v centru, byť samozřejmě posádky nezasahují jen ve svém „rajonu“, i ze Žižkova se tak čas od času dostaneme na periferii, kam do 20 minut dorazíme.

Co se týče druhu výjezdů na Žižkově, tak jde o pestrou paletu. Od chronicky nemocných pacientů převážně vyššího věku, po úrazy spojené se sportem či trávením volného času, časté jsou nevolnosti způsobené nadměrnou konzumací alkoholu a jiných návykových látek, nehody spojené s dopravou od bruslaře po tramvaj. Naše práce je fyzicky i psychicky náročná, ale jsou jistě i náročnější profese. Nebo alespoň já to tak vnímám. Povolání zdravotnického záchranáře má své příznivce a nemyslím si, že by bylo málo ochotných lidí tuto profesi dělat. Nepřipadá mi, že by byli mladí lidé dnes v tomto ohledu nějak útlocitní, spíše mohou mít o této profesi zkreslenou představu. To pak může způsobovat, že kvůli nenaplněným očekáváním mají lidé problém v oboru vydržet. Skutečně nejsme jako v akčním filmu. Pochopitelně je naše práce také náročná kvůli 12 hodinovým službám z hlediska plánování času. Je důležité, že všechny zdravotnické záchranné služby v České republice dělají maximum pro to ukázat veřejnosti, co vše tato profese nabízí. A mladí lidé se stále mají chuť vzdělávat v tomto oboru a jít tímto směrem.

Když začínáte směnu, nikdy nevíte, co vás čeká, když ji končíte, díváte se, co vše jste viděl a zažil. Proto vnímám ocenění a poděkování od starosty Prahy 3 velmi pozitivně a jsem rád, že se o nás starosta a radnice zajímá. Každá profese spojená se službou pro druhé je velmi náročná – nejen ta záchranářská – a každá pochvala či uznání jsou milé a motivující. Co bych tedy vzkázal zájemcům o tuto profesi? Každá profese má svá pro a proti, nemějte přehnané nároky a nečekejte akční film. Pokud budete mít velkou pokoru a chuť se v profesi vzdělávat a zdokonalovat, dostaví se okamžiky, které vás mile překvapí, a budete hrdí na sebe a svůj tým. Tato profese vám něco vezme, ale mnohem více dá. A není nic lepšího než být tam, kde vás někdo potřebuje, s vědomím, že víte jak mu pomoci.